

einkum ef þau snerta ríki sem eiga aðild að hópnunum. Loks eru oft tekin til umfjöllunar drög að ræðum sem fulltrúar einstakra ríkja hyggjast flytja annaðhvort í eigin nafni, fyrir hönd fleiri ríkja eða hópsins í heild.

Fylgiskjal I.

Samþykkt nr. 183, um mæðravernd.

Allsherjarþing Alþjóðavinnuálastofnunarinnar, sem kom saman til 88. þingsetu sinnar í Genf 30. maí 2000 eftir kvaðningu stjórnarnefndar alþjóðavinnuálastofnunarinnar,

með hliðsjón af nauðsyn þess að endurskoða (endurskoðaða) samþykkt um mæðravernd frá 1952 og tilmæli um mæðravernd frá 1952 í því skyni að stuðla frekar að jafnrétti allra kvenna á vinnumarkaði og heilbrigði og öryggi móður og barns, og í því skyni að viðurkenna mismun á efnahagslegri og félagslegri þróun innan aðildarríkjanna, svo og fjölbreytileika fyrirtækja, og þróun mæðraverndar í lögum og venjum hvers ríkis, og

með hliðsjón af ákvæðum Mannréttindayfirlýsingar Sameinuðu þjóðanna (1948), samnings Sameinuðu þjóðanna um afnám allrar mismununar gagnvart konum (1979), samnings Sameinuðu þjóðanna um réttindi barnsins (1989), Þekingyfirlýsingarinnar og -framkvæmda-áætlunarinnar (1995), yfirlýsingar Alþjóðavinnuálastofnunarinnar um jöfn tækifæri og jafna meðferð kvenna á vinnumarkaði (1975), yfirlýsingar Alþjóðavinnuálastofnunarinnar um grundvallarréttindi í atvinnulífinu og áréttingu á framkvæmd hennar (1998), svo og alþjóðlegra samþykktar og tilmæla sem ætlað er að tryggja jöfn tækifæri og jafna meðferð karla og kvenna á vinnumarkaði, einkum samþykktar um starfsfólk með fjölskylduábyrgð, 1981, og

að teknu tilliti til aðstæðna kvenna á vinnumarkaði og þörf fyrir vernd þungaðra kvenna, sem er sameiginleg ábyrgð stjórnvalda og samfélagsins, og

að teknum ákvörðunum um að samþykkja tiltekna tillögur sem varða endurskoðun (endurskoðaðrar) samþykktar um mæðravernd frá 1952 og tilmæla frá 1952 sem er fjórða mál á dagskrá þessa þings, og

að teknum ákvörðunum um að þessar tillögur skuli gerðar í formi alþjóðasamþykktar, gerir þingið í dag, fimmtánda júní 2000, eftirfarandi samþykkt sem nefna má samþykkt um mæðravernd, 2000.

Gildissvið.

1. gr.

Í þessari samþykkt tákna hugtakið „kona“ sérhverja konu án nokkurrar mismununar og hugtakið „barn“ sér hvert barn án nokkurrar mismununar.

2. gr.

1. Samþykkt þessi nær til allra kvenna á vinnumarkaði, þar með talið þeirra sem starfa á grundvelli óhefðbundins ráðningarforms.

2. Hins vegar er sérhverju aðildarríki, sem fullgildir samþykkt þessa, að höfðu samráði við hlutaðeigandi samtök atvinnurekenda og launafólks, heimilt að skilja að öllu eða nokkru leyti undan gildissviði samþykktarinnar tiltekna hópa starfsmanna ef beiting ákvæðanna ylli sérstökum og verulegum vandamálum.

3. Sérhverju aðildarríki, sem nýtir sér þann möguleika sem gefinn er í undanfarandi málsgrein, ber í fyrstu skýrslu sinni um framkvæmd samþykktarinnar skv. 22. gr. stofnskrár Alþjóðavinnuumálastofnunarinnar að birta lista yfir þá hópa starfsmanna sem eru undanskildir með þessum hætti og ástæður fyrir því. Í síðari skýrslum sínum ber aðildarríkinu að lýsa því hvaða ráðstafanir hafa verið gerðar í því skyni að láta ákvæði samþykktarinnar með tímanum ná smám saman einnig til slíkra hópa.

Heilsuvernd.

3. gr.

Sérhverju aðildarríki ber, að höfðu samráði við hlutaðeigandi samtök atvinnurekenda og launafólks, að gera viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að þungaðar konur eða konur með barn á brjósti séu ekki skyldaðar til að vinna störf sem hlutaðeigandi yfirvald hefur skilgreint skaðleg heilbrigði móður eða barns eða þar sem mat hefur staðfest að um er að ræða verulega áhættu fyrir heilsu móður eða barns.

Fæðingarorlof.

4. gr.

1. Við framvísun læknisvottorðs eða annarra viðeigandi vottorða, svo sem fyrir er mælt í landslögum og venju, þar sem fram kemur áætlaður fæðingardagur, skal kona sem samþykkt þessi nær til eiga rétt á fæðingarorlofi í a.m.k. 14 vikur.

2. Sérhverju aðildarríki ber að tilgreina lengd ofangreinds fæðingarorlofs í yfirlýsingu sem fylgir staðfestingu þessarar samþykktar.

3. Sérhverju aðildarríki er síðar heimilt að afhenda forstjóra alþjóðavinnuumálaskrifstofunnar frekari yfirlýsingu um framlengingu fæðingarorlofs.

4. Með tilliti til verndar heilsu móður og barns skal fæðingarorlof fela í sér sex vikna skyldubundið fæðingarorlof eftir barnsburð nema stjórnvöld og hlutaðeigandi samtök atvinnurekenda og launafólks hafi samið með öðrum hætti á landsvísu.

5. Framlengja ber þann hluta fæðingarorlofs, sem veittur er fyrir barnsburð, um þann tíma sem líður frá áætluðum fæðingardegi til raunverulegs fæðingardags án þess að um nokkra styttingu sé að ræða á skyldubundnum hluta fæðingarorlofs eftir barnsburð.

Leyfi vegna veikinda eða fylgikvilla.

5. gr.

Við framvísun læknisvottorðs ber að veita leyfi á undan eða eftir fæðingarorlofi ef um er að ræða veikindi, fylgikvilla eða hættu á fylgikvillum sem stafa af þungun eða barnsfæðingu. Eðli og hámarks lengd slíks leyfis má ákveða með landslögum og venju.

Greiðslur.

6. gr.

1. Greiðslur skulu veittar samkvæmt landslögum og reglugerðum, eða með öðrum hætti í samræmi við landsvenju, konum sem leggja niður störf vegna fæðingarorlofs, sbr. 4. og 5. gr.

2. Greiðslur skulu vera með þeim hætti að þær tryggi konunni og barni hennar viðunandi aðstæður hvað varðar heilbrigði og lífskjör.

3. Ef greiðslur vegna fæðingarorlofs, sbr. 4. gr., eru greiddar með tilliti til fyrri tekna, samkvæmt landslögum eða venju, skal fjárhæð slíkra greiðslna ekki vera lægri en tveir þriðju af fyrri tekjum konu eða þeim hluta teknanna sem tillit er tekið til við útreikning á greiðslum.

4. Ef öðrum aðferðum er beitt, samkvæmt landslögum eða venju, til að ákvarða greiðslur vegna fæðingarorlofs, sbr. 4. gr., skal fjárhæð slíkra greiðslna vera sambærileg við þá fjárhæð sem að jafnaði fæst þegar beitt er undanfarandi málgrein.

5. Sérhvert aðildarríki skal tryggja að skilyrði fyrir greiðslum geti verið uppfyllt af meiri hluta kvenna sem samþykkt þessi nær til.

6. Ef kona fullnægir ekki skilyrðum um greiðslur samkvæmt landslögum og reglugerðum eða með öðrum hætti í samræmi við landsvenju á hún rétt á viðunandi greiðslum úr sjóðum félagslegrar aðstoðar að teknu tilliti til könnunar á fjárhagsstöðu sem krafist er vegna slíkrar aðstoðar.

7. Sjúkragreiðslur skulu veittar konu og barni hennar samkvæmt landslögum og reglugerðum eða með öðrum hætti í samræmi við landsvenju. Sjúkragreiðslur skulu ná til umönnunar fyrir fæðingu, barnsburðar og umönnunar eftir fæðingu, svo og sjúkrahúsvistunar ef hún reynist nauðsynleg.

8. Til þess að vernda stöðu kvenna á vinnumarkaði skulu greiðslur vegna fæðingarorlofs, sbr. 4. og 5. gr., greiddar úr skyldubundnum almannatryggingasjóðum eða opinberum sjóðum eða með þeim hætti sem ákveðið er með landslögum eða venju. Vinnuveitandi er ekki persónulega ábyrgur fyrir beinum kostnaði af slíkum greiðslum til handa konu sem starfar hjá honum án þess að vinnuveitandinn hafi samþykkt það sérstaklega, að því undanteknu:

- a. að mælt hafi verið fyrir um slíkt með landslögum eða venju aðildarríkis áður en Alþjóðavinnuálagningið gerði samþykkt þessa, eða
- b. að stjórnvöld og hlutaðeigandi samtök atvinnurekenda og launafólks semji um slíkt síðar á landsvísu.

7. gr.

1. Aðildarríki, þar sem efnahags- og almannatryggingakerfi eru vanþróuð, teljast fullnægja 3. og 4. mgr. 6. gr. ef fjárhæð greiðslna er ekki lægri en fjárhæðir sem greiddar eru vegna veikinda eða tímabundinnar örorku samkvæmt landslögum og reglugerðum.

2. Aðildarríki sem nýtir sér heimild undanfarandi málgreinar ber í fyrstu skýrslu sinni um framkvæmd samþykktarinnar skv. 22. gr. stofnskrár Alþjóðavinnuálastofnunarinnar að útskýra ástæður sínar fyrir því og tilgreina fjárhæðir greiðslna sem veittar eru. Í síðari skýrslum sínum ber aðildarríkinu að lýsa því hvaða ráðstafanir hafa verið gerðar til þess að hækka slíka fjárhæð greiðslna með tímanum.

Vinnuvernd og bann við mismunun.

8. gr.

1. Vinnuveitanda er óheimilt að segja konu upp störfum á meðan á þungun hennar stendur eða á meðan hún er í fæðingarorlofi, sbr. 4. og 5. gr., eða í tiltekinn tíma eftir að hún hefur snúið til starfa sem ákveðinn er í landslögum eða reglugerðum nema af ástæðum sem tengjast ekki þungun eða barnsfæðingu eða afleiðingum af henni eða brjóstagjöf. Sönnunarbyrði fyrir því að ástæður uppsagnar tengist ekki þungun eða barnsfæðingu og afleiðingum hennar eða brjóstagjöf hvílir á vinnuveitanda.

2. Kona hefur rétt til að hverfa aftur að sama starfi eða sambærilegu starfi á fyrir sama endurgjald við lok fæðingarorlofs.

9. gr.

1. Sérhverju aðildarríki er skylt að gera viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að þungun og barnsburður valdi ekki mismunun í starfi, þar með talinn — þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. 2. gr. — aðgangur að vinnu.

2. Meðal þeirra ráðstafana sem getið er um í undanfarandi málsgrein skal vera bann við þeirri kröfu að kona fari í þungunarpróf eða leggi fram vottorð um að hún hafi farið í þungunarpróf þegar kona sækir um vinnu nema þess sé krafist í landslögum eða reglugerðum varðandi störf.

Mæður með börn á brjósti.

10. gr.

1. Konu skal veittur réttur til þess að gera daglega eitt eða fleiri hlé á vinnu sinni eða að fækka daglegum vinnustundum til þess að gefa barni sínu brjóst.

2. Tímabilið þegar heimilt er að veita vinnuhlé til brjóstgjafar eða að fækka daglegum vinnustundum, fjölda þeirra, lengd brjóstgjafahléa og aðferðum við fækkun daglegra vinnustunda skal ákveða með landslögum eða venju. Slík hlé eða fækkun daglegra vinnustunda teljast til vinnutíma sem greiða skal fyrir.

Regluleg endurskoðun.

11. gr.

Sérhverju aðildarríki ber að kanna reglulega, í samráði við hlutaðeigandi samtök atvinnurekenda og launafólks, hvort viðeigandi sé að lengja fæðingarorlofstímann, sbr. 4. gr., eða hækka fjárhæð greiðslna, sbr. 6. gr.

Framkvæmd.

12. gr.

Samþykkt þessari skal hrinda í framkvæmd með lögum eða reglugerðum eða með öðrum hætti samkvæmt venju í hverju landi, svo sem með almennum kjarasamningum, úrskurði gerðardóms eða dómsúrskurði.

Lokaákvæði.

13. gr.

Samþykkt þessi er endurskoðun á (endurskoðaðri) samþykkt um mæðravernd frá 1952.

14. gr.

Formlegar fullgildingar samþykktar þessarar skulu sendar forstjóra alþjóðavinnuáskrifstofunnar til skrásetningar.

15. gr.

1. Samþykkt þessi skal einungis vera bindandi fyrir þau aðildarríki Alþjóðavinnuáskrifstofunnar sem hafa látið forstjóran skrá fullgildingar sínar.

2. Samþykktin gengur í gildi 12 mánuðum eftir að fullgildingar tveggja aðildarríkja hafa verið skráðar hjá forstjóranum.

3. Síðan gengur samþykktin í gildi að því er snertir hvert aðildarríki 12 mánuðum eftir að fullgilding þess hefur verið skráð.

16. gr.

1. Aðildarríki sem fullgilt hefur samþykkt þessa getur sagt henni upp að tíu árum liðnum frá fyrstu gildistöku hennar. Tilkynningu um uppsögn skal senda forstjóra alþjóðavinnnumála-skrifstofunnar til skrásetningar. Slík uppsögn öðlast ekki gildi fyrr en ár er liðið frá skrásetningardegi hennar.

2. Sérhvert aðildarríki sem fullgilt hefur samþykkt þessa en notfærir sér ekki innan árs frá lokum tíu ára tímabilsins, sem um getur í fyrstu málsgrein, rétt þann til uppsagnar sem þar er kveðið á um skal bundið af henni í annað tíu ára tímabil en er síðan heimilt að segja henni upp að loknu hverju tíu ára tímabili í samræmi við ákvæði þessarar greinar.

17. gr.

1. Forstjóri alþjóðavinnnumálaskrifstofunnar skal tilkynna öllum aðildarríkjum Alþjóðavinnnumálastofnunarinnar skráningu allra fullgildinga og uppsagna sem aðildarríki stofnunarinnar hafa sent honum.

2. Þegar forstjórinn tilkynnir aðildarríkjum stofnunarinnar skrásetningu annarrar fullgildingarinnar, sem honum berst, skal hann vekja athygli þeirra á því hvaða dag samþykktin gengur í gildi.

18. gr.

Forstjóri alþjóðavinnnumálaskrifstofunnar skal senda aðalritara Sameinuðu þjóðanna til skrásetningar skv. 102. gr. sáttmála Sameinuðu þjóðanna allar upplýsingar um fullgildingar og uppsagnir sem hann hefur skrásett í samræmi við ákvæði undanfarandi greina.

19. gr.

Þegar stjórnarnefnd alþjóðavinnnumálaskrifstofunnar kann að álíta það nauðsynlegt skal hún leggja fyrir allsherjarþingið skýrslu um framkvæmd samþykktar þessarar og athuga jafnframt hvort æskilegt sé að setja á dagskrá þingsins endurskoðun hennar allrar eða hluta hennar.

20. gr.

1. Ef þingið gerir nýja samþykkt sem breytir samþykkt þessari að nokkru eða öllu leyti og sú samþykkt mælir ekki fyrir um á annan veg skal:

- a. fullgilding aðildarríkis á hinni nýju endurskoðuðu samþykkt lögum samkvæmt hafa í för með sér tafarlausa uppsögn samþykktar þessarar, þrátt fyrir ákvæði 16. gr. hér að framan, ef hin nýja endurskoðaða samþykkt öðlast gildi og þá frá þeim tíma þegar það gerist,
- b. aðildarríkjum ekki heimilt að fullgilda samþykkt þessa eftir að hin nýja endurskoðaða samþykkt hefur öðlast gildi.

2. Samþykkt þessi skal, hvað sem öðru líður, halda gildi sínu hvað varðar form og efni í þeim aðildarríkjum sem hafa fullgilt hana en ekki hina endurskoðuðu samþykkt.

21. gr.

Enskur og franskur texti samþykktar þessarar er jafngildur.

Fylgiskjal II.**Tilmæli nr. 191 um mæðravernd.**

Allsherjarþing Alþjóðavinnuálastofnunarinnar, sem kom saman til 88. þingsetu sinnar í Genf 30. maí 2000 eftir kvaðningu stjórnarnefndar alþjóðavinnuálastofnunar og hefur samþykkt tilteknar tillögur er varða mæðravernd sem er fjórða mál á dagskrá þessa þings, og sem hefur ákveðið að þessar tillögur skuli gerðar í formi tilmæla sem koma til viðbótar samþykkt um mæðravernd, 2000 (hér eftir nefnd „samþykktin“), samþykkir í dag, hinn fimmtánda júní 2000, eftirfarandi tilmæli sem nefna má tilmæli um mæðravernd, 2000.

Fæðingarorlof.

1. (1) Aðildarríkin ættu að leitast við að lengja fæðingarorlof, sbr. 4. gr. samþykktarinnar, í a.m.k. 18 vikur.
- (2) Ákvæði ættu að kveða á um framlengingu fæðingarorlofs við fjölbura fæðingar.
- (3) Að svo miklu leyti sem unnt er ætti að gera ráðstafanir til að tryggja að kona geti valið sjálf hvort hún taki hinn óskyldubundna hluta fæðingarorlofs fyrir eða eftir barnsburð.

Greiðslur.

2. Þar sem því verður við komið og að höfðu samráði við hlutaðeigandi samtök atvinnurekenda og launafólks ætti að hækka greiðslur sem kona á rétt á í fæðingarorlofi, sbr. 4. og 5. gr. samþykktarinnar, þannig að þær nemi fyrri tekjum konunnar eða þeim hluta teknanna sem tillit er tekið til við útreikning á greiðslum.

3. Að svo miklu leyti sem unnt er ættu sjúkragreiðslur, sbr. 7. mgr. 6. gr. samþykktarinnar, að ná til:

- a. umönnunar heimilislæknis eða sérfræðings á læknastofu, á heimili eða á sjúkrahúsi eða annarri sjúkrastofnun,
- b. umönnunar ljósmóður eða annars konar umönnunar vegna þungunar og barnsburðar á heimili eða á sjúkrahúsi eða á annarri sjúkrastofnun,
- c. dvalar á sjúkrahúsi eða annarri sjúkrastofnun,
- d. hvers konar nauðsynlegra lyfja, hjálpartækja og búnaðar, rannsókna og prófana sem læknir eða annar hæfur aðili mælir fyrir um, og
- e. tannlækninga og læknaaðgerða.

Fjármögnun greiðslna.

4. Hvers konar framlög vegna skyldubundinna almannatrygginga, sem standa undir fæðingarorlofsgreiðslum og hvers konar skattar, sem byggjast á launagreiðslum og innheimtir eru í því skyni að fjármagna slíkar greiðslur, hvort sem greiðendur eru bæði vinnuveitandi og starfsmenn eða einungis vinnuveitandi, ættu að greiðast í samræmi við heildarfjöldu starfandi karla og kvenna án tillits til kynferðis.

Vinnuvernd og bann við mismunun.

5. Kona ætti að eiga rétt á að hverfa aftur að sama starfi eða sambærilegu starfi fyrir sama endurgjald við lok fæðingarorlofs, sbr. 5. gr. samþykktarinnar. Fæðingarorlofið, sbr. 4. og 5. gr. samþykktarinnar, ætti að reiknast til starfstíma við mat á réttindum hennar.

Heilsuvernd.

6. (1) Aðildarríkin ættu að gera ráðstafanir til að tryggja mat á hvers konar áhættuþáttum á vinnustað sem varða öryggi og heilbrigði þungaðrar konu eða konu með barn á brjósti og barns hennar. Niðurstöður slíks mats ættu að vera aðgengilegar hlutaðeigandi konu.

(2) Við hvers konar aðstæður skv. 3. gr. samþykktarinnar eða þar sem komið hefur í ljós að um verulega hættu sé að ræða skv. 1. mgr. ætti að gera ráðstafanir á grundvelli læknisvottorðs, ef slíkt á við, til að tryggja öryggi konunnar sem felast í að:

- a. draga úr hættu,
- b. breyta vinnuskilyrðum hennar,
- c. fela henni annað starf án þess að það hafi áhrif á laun hennar til lækkunar ef ekki er unnt að breyta vinnuskilyrðum hennar, eða
- d. veita henni greitt leyfi samkvæmt landslögum, reglugerðum eða venju ef ekki er unnt að fela henni önnur störf.

(3) Einkum ætti að grípa til þeirra ráðstafana sem tilgreindar eru í 2. mgr. þegar um er að ræða:

- a. erfiða vinnu sem er fölginn í að lyfta eða bera byrði eða ýta eða draga þung hlöss,
- b. vinnu sem felur í sér líffræðilega, efnafræðilega eða eðlisfræðilega skaðvalda sem valda heilsufarslegri hættu á meðgöngu,
- c. vinnu þar sem krafist er sérstaks jafnvægis,
- d. vinnu sem veldur líkamlegu álagi vegna langrar setu eða stöðu og vegna mikils hita eða titrings.

(4) Ekki ætti að skylda þungaða konu eða konu með barn á brjósti til að vinna að næturlagi ef í læknisvottorði kemur fram að slík vinna samrýmist ekki þungun hennar eða brjóstagiöf.

(5) Konan ætti að hafa rétt til að hverfa aftur að fyrri starfi eða sambærilegu starfi aftur um leið og slíkt telst öruggt fyrir hana.

(6) Konu ætti að vera heimilt að yfirgefa vinnustað, ef nauðsyn krefur, eftir að hún hefur tilkynnt vinnuveitanda sínum um það í því skyni að gangast undir læknisrannsókn í tengslum við þungunina.

Konur með barn á brjósti.

7. Við framvísun læknisvottorðs eða annarra viðeigandi skilríkja samkvæmt landslögum eða venju ætti að aðlaga tíðni og lengd hléa til brjóstagjafar persónulegum þörfum sérhverrar konu.

8. Þar sem því verður við komið, og með samþykki vinnuveitanda og viðkomandi konu, ætti að vera unnt að draga saman þann tíma sem ætlaður er til daglegra hléa til brjóstagjafar, til að heimila styttingu á vinnutíma hennar við upphaf eða lok hvers vinnudags.

9. Þar sem því verður við komið ætti að gera ráðstafanir til að útvega aðstöðu til brjóstagjafar þar sem gætt er viðeigandi hreinlætis á eða nærri vinnustað.

Leyfi af svipuðum ástæðum.

10. (1) Við dauða móður áður en leyfi eftir barnburð er lokið ætti að veita starfandi föður barns heimild til að fá leyfi frá vinnu í þann tíma sem eftir er af fæðingarorlofi.

(2) Ef móðirin er veik eða dvelur á sjúkrahúsi að loknum barnburði og áður en fæðingarorlofi er lokið, og ef móðirin er ekki fær um að annast barnið, ætti að veita starfandi föður barns heimild til að fá leyfi frá vinnu í þann tíma sem eftir er af fæðingarorlofi, í samræmi við landslög og venju, til þess að annast barnið.

(3) Starfandi móðir eða starfandi faðir barns ætti að hafa rétt til foreldraorlofs þegar að loknu fæðingarorlofi.

(4) Tímabilið þegar foreldraorlof kann að vera veitt, lengd foreldraorlofs og önnur atriði, svo sem greiðslu til foreldra og nýtingu og skiptingu foreldraorlofs milli starfandi foreldra, ætti að ákveða með landslögum eða reglugerðum eða með þeim hætti sem samrýmist landsvenju.

(5) Þar sem landslög og venja heimila ættleiðingu ættu ættleiðendur að hafa aðgang að því verndarkerfi sem samþykktin veitir, einkum hvað varðar fæðingarorlof, greiðslur og vinnuvernd.

Fylgiskjal III.**Skýrsla um starf nefndar sem fer með málefni Alþjóðavinnuálastofnunarinnar og um framkvæmd félagsmálasáttmála Evrópu á árinu 2000.**

Á 61. Alþjóðavinnuálagningu, sem haldið var í Genf árið 1976, var afgreidd samþykkt nr. 144, um samstarf ríkisvalds og aðila vinnumarkaðarins um framkvæmd alþjóðlegra reglna á sviði vinnumála. Ísland fullgilti samþykktina árið 1981. Samþykktin endurspeglar það samstarf fulltrúa ríkisstjórna og aðila vinnumarkaðarins sem fram fer innan Alþjóðavinnuálastofnunarinnar og skapar henni sérstöðu meðal annarra stofnana sem starfa innan vébanda Sameinuðu þjóðanna. Í öllum nefndum og ráðum stofnunarinnar eiga sæti fulltrúar ríkisstjórna, atvinnurekenda og launafólks. Í anda samþykktar nr. 144 var skipuð 16. apríl 1982 samstarfsnefnd ríkisvaldsins og aðila vinnumarkaðarins (hér eftir kölluð ILO-nefndin) sem fjallar um samskipti Íslands við Alþjóðavinnuálastofnunina. Á árinu 2000 skipuðu eftirtaldir nefndina: Fulltrúi Alþýðusambands Íslands, Ástráður Haraldsson, lögfræðingur ASÍ, fulltrúi Samtaka atvinnulífsins, Hrafnhildur Stefánsdóttir, lögfræðingur SA. Fulltrúi félagsmálaráðuneytisins, sem jafnframt gegnir formennsku í nefndinni, er Elín Blöndal, deildarstjóri í félagsmálaráðuneytinu. Í september var Hanna Sigríður Gunnsteinsdóttir, lögfræðingur í félagsmálaráðuneytinu, skipuð ritari nefndarinnar.

Verkefni nefndarinnar eru svipuð frá ári til árs, þ.e. að fara yfir drög að skýrslum til alþjóðavinnuálastofnunarinnar í Genf um framkvæmd fullgiltrar alþjóðasamþykktar, svara spurningaskrár sem skrifstofan sendir aðildarríkjunum þegar undirbúin eru drög að nýjum samþykktum og fjalla um athugasemdir sem sérfræðinganefnd ILO gerir við framkvæmd á alþjóðasamþykktum. Nefndin ræðir einnig framkvæmd Íslands á ákvæðum félagsmálasáttmála Evrópu.

Nefndin hélt samtals 10 fundi á árinu 2000. Helstu viðfangsefni nefndarinnar voru eftirfarandi: